

PERGALĖ

LITUOVOS KP(b) ŽARASŲ APSKRITIES KOMITETO IR
APSKRITIES VYKDOMOJO KOMITETO ORGANAS

ZARASAI

1949 m.

gegužės mėn.

11

TREČIADIENIS

№43(339)

Kaina 20 kp.

Šiame numeryje

1. Tarybų šalyje—1 pusl.
2. Visuomeninė gyvulininkystė turi tapti vyraujančia—2 pusl.
3. A. ŽALYS. Puškino vakaras poeto vardo kolektyviniam ūkyje—3 pusl.

4. J. VYŠNIAUSKAS. Kolektyvinių ūkių visuomeninė nuosavybė— kolektyvinių ūkių valstiečių pasiturinio gyvenimo laidas—3—4 pusl.
5. Užsienio žinios—4 pusl.

Už tolimesnį gyvulininkystės išvystymą

Prieš kurį laiką spaudoje buvo paskelbtas TSRS Ministrų Tarybos ir VKP(b) CK trimečio planas kolektyvinių ir tarybinių ūkių visuomeninei produkcijai gyvulininkystės išvystyti (1949—1951 m.), kur sakoma: „Butina per trumpiausią laiką užtikrinti tokią kolektyvinių ir tarybinių ūkių visuomeninės produkcijos gyvulininkystės pakilimą, kuris padėtų toliau žymiai pakelti kolektyvinių ūkių gerovę ir įgalintų patenkinti didėjančius gyvenimo poreikius mėsos, riebalų, sviesto ir pieno produktų atžvilgiu, taip pat didėjančius lengvosios pramonės poreikius, vilnos, odos bei kitų gyvulininkystės produktų atžvilgiu“.

Ši nauja kovos programa ryškiai rodo bolševikų partijos, tarybinės vyriausybės ir draugo Stalino nenuilstamą rūpinimąsi tolimesniu kolektyvinių ir tarybinių ūkių suklestėjimu, liaudies gerbavio kėlimu, mūsų socialistinės šalies galios stiprinimu.

Trimečio planas gyvulininkystei išvystyti ypač reikšmingas mūsų respublikos žemės ūkiui, kadangi vokiškieji fašistai okupacijos metu sunaikino ir išgrobė apie 50 proc. gyvulių, buvusių mūsų respublikoje. Išnaikinta daug veislinių reproduktorių.

Dabartinio metu, kai lietuviškojo kaimo valstiečiai, vis labiau įsitikindami kolektyvinio ūkininkavimo pranašumu prieš pavienį ūkininkavimo būdą, buriasi į žemės ūkio arteles, atsiveria nemažai plačios galimybės gyvulininkystei išvystyti.

Todėl mūsų apskrities jaunųjų kolektyvinių ir tarybinių ūkių žemdirbiai ir žemės ūkio specialistai karštai, su didžiu pakilimu pritaria šiai partijos kovinei programai gyvulininkystei išvystyti. Savo gamybinuose susirinkimuose jie ne tik pasižadėjo įvykdyti, bet dar ir žymiai viršyti gyvulininkystės išvystymo planą. Imbrado valsčiaus „Aušros“ žemės ūkio

artelės nariai, susipažinę su šiuo planu, vienbalsiai pasisakė už tai, jog 1951 metais padidinti pusantro karto mėsos, lašinių, pieno, sviesto, kiaulinių bei kitų gyvulininkystės produktų gamybą yra visiškai įveikiamas uždavinys ir jis bus garbingai įvykdytas prieš laiką. Kolektyviečiai išspareigojo jau 1950 metais sudaryti gyvulininkystės fermą nemažiau kaip iš 50 raguočių ir kitų gyvulių. Gyvulininkystės išvystymui aukštus išspareigojimus prišėmė taip pat Dusetų valsčiaus „Kęstučio“ kolektyvinio ūkio valstiečiai. Dūkšto tarybinio ūkio melžėja Orlova išspareigojo šiais metais primelžti iš 7 karvių po 4500 kg. pieno.

Kad sėkmingai įvykdyti šį partijos ir tarybinės vyriausybės pastatytą istorinį uždavinį, valstiečių partiniai ir tarybiniai organai ir žemės ūkio specialistai turi nuolat teikti praktišką pagalbą kolektyvinių ir tarybinių ūkių vadovams, jau šiais metais organizuoti stambių raguočių, avininkystės, kiaulinių ūkių ir paukštininkystės fermas, padėti statyti erdrias gyvulininkystės patalpas, ypatingą dėmesį atkreipti į kuo didesnę prieauglio augimą ir jo gerą išauginimą.

Sėkmingam gyvulininkystės išvystymui užtikrinti reikalinga trumpiausiu laiku sukurti tvirtą pašarinę bazę gyvuliams, rapinti sutingus pašarų paruošimo žiemai.

Kaip sakoma nesenai paskelbtuos TSRS Aukščiausios Tarybos Prezidiumo įsakuose, žemės ūkio pirmūnams, pasiekusiems aukštų rodiklių gyvulininkystėje, bus suteiktas Socialistinio Darbo Didvyrio vardas ir apdovanojami ordinais bei medaliais.

Kolektyvinių ūkių valstiečiai ir tarybinio ūkio darbininkai, aukščiausi kelmė soclenktyvniavimo vėliava už sėkmingą trimečio plano gyvulininkystei išvystyti įvykdytą, už žemės ūkio pirmūno vardą!

Komjaunuolių iniciatyva

Bendradarbiuodami su neįjungtųjų jaunimu, Antazavės valsčiaus Molotovo vardo kolektyvinio ūkio komjaunuoliai savo artelėje įrengia klubą—skaityklą, kuriose bus klubas—skaitykla, remontuojamas, puošiamas. Namai aptveriamas, sutvarkomas darželis. Klubas—skaitykla įgauna jaukią išvaizdą. Greitu laiku jame bus įrengtas raudonasis kampeilis ir biblioteka. Čia vyks

komjaunimo—jaunimo susirinkimai, meninės saviveiklos pasirodymai, kolektyviai knygų bei laikraščių skaitymai ir pan.

Molotovo vardo kolektyvinio ūkio pirminės komjaunimo organizacijos (sekret. drg. Lesnikovas) iniciatyva yra pavyzdys kitoms kolektyvinių ūkių komjaunimo organizacijoms.

A. Budavičius

Apskrityje

Kolektyvininkai planuoja gyvulininkystės išvystymą

Didelį pritarimo atgarsį mūsų šalies kolektyvininkų tarpe rado trijų metų gyvulininkystės išvystymo planas. Visuose apskrityse kolektyviniuose ūkiuose buvo praveikti susirinkimai, kuriuose kolektyvininkai priėmė konkrečius išspareigojimus.

Du kšto valsčiaus kolektyvinio ūkio „Disna“ gyvulininkystės fermoje turima 19 stambių raguočių, 2 motininės kiaulės su 17 kiaulių

prieauglių ir 21 avis.

Apsvarstę šį planą „Disnos“ kolektyvinio ūkio valstiečiai priėmė sprendimą 1951 metais turėti 4 fermas ir padidinti stambių raguočių skaičių 50 proc., kiaulių 100 proc., avių 80 ir išvystyti paukštininkystės fermą (vištų, žąsų ir ančių).

Vykdydami trimečio planą, kolektyvininkai užplanavo auginti visą gannamą prieauglį.

Zadavičiaus grandis pirmoji baigė grūdinių kultūrų sėjos planą

Dusetų valsčiaus Kęstučio vardo kolektyviniame ūkyje sparčiais tempais vyksta pavasario sėja. Artimiausiu laiku kolektyvinio ūkio sėjos planas bus įvykdytas 100 proc.

Kolektyvininkai numatė apseiti didesnę plotą, negu

užplanuota. Pavasario kampanijoj pasizymėjo Zadavičiaus grandis, pirmoji baigus pavasario sėjos plano vykdymą, apsejusi apie 20 ha žemės. Ši grandis dabar vykdo sėją virš plano.

Al. Šakalys

Baigiama sėja

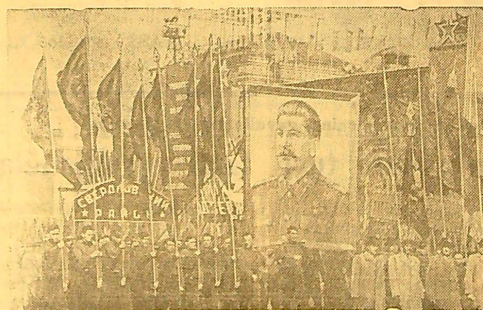
Imbrado valsčiaus Tabaro apylinkės Laužadžių kolektyvinis ūkis sėkmingai vykdo pavasario sėjos planą. Žemės ūkio artelės laukuose toliau dirbuojasi kelios grandys.

Šiuo metu čia jau apseita 50 ha vasarinėmis grūdėmis ir ankštinėmis kultūromis. Pavasario sėjos planą kolektyvinis ūkis numatė viršyti.

Z. Kartašovas

Tarybų šalyje

Gegužės Pirmosios minėjimas Maskvoje

Maskva. 1949 m. gegužės mėn. 1 d.
Dirbančiųjų demonstracija Raudonojo Aikštėj.

Maskvos garnizono kariuomenės paradas Raudonojo Aikštėj
Foto V. Savostjanov (TASS'o spaudos klisė)

Pranešimas

apie pieno paruošų plano vykdymą apskrityje š. m. gegužės mėn. 1 d.

Ūžim vieta	Valsčiaus pavadinimas	Metinio plano įvykdymas proc.
1	Rimšė	31,8 proc.
2	Zirasai	22,3 „
3	Antazavė	22, „
4	Dusetos	21,5 „
5	Salakas	21,4 „
6	Dukštas	21,2 „
7	Degučiai	20,4 „
8	Imbra das	18,5 „
9	Smalvos	16,5 „
10	Antalieptė	16,2 „

TSRS Paruošų Ministerijos įgaliojimas Zarasų apskrčiai

Padėtis pieno paruošų plano vykdymo atžvilgiu mūsų apskrityje vis dar nepatenkinama. Tiesa, Rimšės ir Zarasų valsčiai, sparčindami pieno paruošų vykdymo tempus, užkariavo pirmąsias vietas, pasiekę paskutinių metų Dusetų valsčius, buvęs antroje vietoje, dabar vėl atsiliko.

Neleistinai gėdingoj padėti tebesiranda Antalieptės valsčius.

Meninio stiklo fabrikas

Leningradas. Leningrado Rusų muziejuje išstatyti krištolinės vazos, servizai ir kiti meniniai stiklo išdirbiniai. Tai — naujai sukurto meninio stiklo fabriko išdirbiniai.

Dabar fabrike kuriamos stambios mokslinės—tyrimo ir eksperimentinės dirbtuvės, plečiami cechai.

1000 bibliotekų žvejams

Astrachanė. Volgos—Kaspijos žvejams sudaroma 1000 grožinės, politinės ir techninės literatūros bibliotekų. Be to, kiekviename kolektyviniame ūkyje organizuojama po 5 — 8 kilnojamas bibliotekėles.

Pašto linijos Kaspijos jūroje

Astrachanė. Atsidarė vandinės pašto linijos Volgos deltoje ir jūroje. Pirmuoju reisu pašto kateriai išplaukė į Kamiziako, Travinsko žvejų rajonus. Jie pristatys centrinus ir vietinius laikraščius, žurnalus. Pas žvejus, besirandančius jūroje, išplaukia paštinės jachtos. Jų maršruto ilgis — apie 1200 kilometrų

Tarybų Lietuvoje

Lietuvos mokslininkai išvyko į Leniną gradą

KAUNAS. Gegužės mėn. Leningrado Veterinarijos Instituto šauklama mokslinė metodinė konferencija, skirta apsvaistyti TSRS Žemės ūkio Akademijos, aukštųjų mokyklų uždaviniams dėl TSRS Ministrų Tarybos ir VKP(b) CK nutarimo apie trimetį planą kolektyvinių ir tarybinių ūkių visuomeninei gyvulininkystei išvystyti.

Dalyvauti konferencijoje pakviesta Lietuvos veterinarijos akademijos profesorų bei dėstytojų grupė. Pakviestųjų tarpe—profesorius Žemaitis, docentas Janonis, Brazaitis ir kiti dėstytojai. Lietuvos mokslininkai išvyko į Leningradą. (ELTA).

Priešakinis pramonės kombinatas

ŠVENČIONYS. Švenčionių apskrities pramonės kombinatas—geriausias respublikoje. Jau keletas mėnesių, kaip jis laiko LTSR Ministrų Tarybos ir Respublikos Profesorių Tarybos pereinamąją Raudonąją vėliavą.

Šiemet kombinatas žymiai išplėtė platus vartojimo prekių gamybą iš vietinės pramonės, pvz., kolektyvinių ūkių statybos reikalingas atidaryta plytinė, čerpių ir kt. gamybos. Pramonės kombinato įmonėse produkcijos gamyba išaugo palyginti su praėjusiais metais 40 proc.

Šiomis dienomis kombinato kolektyvas pasiekė naują gamybinį laimėjimą: pirma laiko baigė 5 mėn. planą. Darbininkai išpareigojo baigti metinę programą iki Didžiosios Spalio revoliucijos 32-ųjų metinių. (ELTA).

4500 litrų pieno iš kiekvienos karvės

(Dūksto tarybinio ūkio melžėjos drg.Orlovos pasisakymas)

Bolševikų partijos ir tarybinės vyriausybės paskelbtas trijų metų gyvulininkystės išvystymo planas pastatė prieš mane naują uždavinį. Aš supratau, kad ši priemonė nukreipta darbo žmonių gerbuvui pakelti. „Dūksto“ tarybiniame ūkyje aš dirbu melžėja jau nuo 1946 metų pradžios. Iš pradžių turėjau 15 melžiamų karvių, paskui man priskyrė tik 13, kiek aš ir turiu iki šio laiko.

Kada man buvo pavesta ši banda, visos karvės buvo apleistos, kai kurios iš jų duodavo po 2—3 litrus pieno. Nemažai teko dirbti, kad pasiekti didesnių karvių pieningumą. Pradžiai gerinti pašarą, grietį laikiau vienodo maitinimo laiko. Iš kiekvienos karvės ėmiau gauti žymiai daugiau pieno. 1948 metais iš kiekvienos aš primelždavau vidutiniškai po 3000 litrų pieno.

Šiais metais pieningumas dar padidėjo. Paskutiniiais mėnesiais aš primelžiu iš kiekvienos karvės po 13—14 litrų pieno į dieną.

Dabartinį laiką iš mano bandos melžiama 12 karvių.

Žiemos ir pavasario periode melžimas karves taip šeriau: 4 val. ryto duodu 11 kg. vasarą šiaudų ir 3 kg. išspaudų. Šerimo metu

pamelžiu, po to kiekvienai karvei duodu maždaug 1 kg. šeriamą miltų.

12 val. dieną melžių antrą kartą, po to vėl duodu po 15 kg. runkelių ir po 4 kg. vasarinių šiaudų. Be to, duodu dar po 12 kg. siloso.

4 val. karvės girdomos, 6 val. vakare—vėl po 8 kg. vasarinių šiaudų. Šiaudus aš apipilu pasūdytu vandeniu prisilaikydama maždaug 30 gr. druskos kiekvienai karvei normos. Vakare melžiu 8 val. Visos karvės randasi bendrame tvarte. Mėšią aš valau 3 kartus į dieną: 6 val. ryto, 13 val. ir 19 val.

Gegužės mėn. banda bus išleista į ganyklą. Vasarą, kada pieno padaugės, iš kiekvienos karvės aš gausiu vidutiniškai po 18—20 litrų į dieną. Kad gauti tiek pieno, aš prieš šerimo normas pridėdu po 2 kg. išspaudų ir gyvulinės druskos. Apskaičiavus savo galimumus, aš imu išsipareigojimą primelžti iš savo bandos—13 karvių—po 4500 litrų pieno per metus iš kiekvienos.

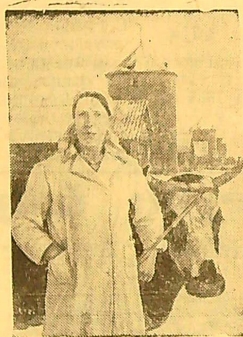
Visas mūsų apskrities melžėjas aš kviečiu sekti mano pavyzdžiu ir didinti pieno primelžimą iš kiekvienos karvės.

Vykdydama išpareigojimus, prisimtus laiske draugui J.V. Stalinui, tarybinio ūkio „Ramenskij“ (Maskvos srities) kolektyvas mėnuo iš mėnesio viršija planą primelžimo ir mėsos pristatymo valstybei planą. Čia išaugotas ir visas prieauglis. Gyvuliai gerai prižiūrimi.

Nuotraukoje: geriausia tarybinio ūkio melžėja M. Smertenjuk.

Foto G. Voronovo.

(TASS'o spaudos klisė).

Agronomo patarimai

Kaip prižiūrėti pasėlius

Seniau, sėja pabaigęs, valstietis į dirvą nei kojos nekeldavo, jau nekalbant apie tai, kad su kokiais nors įrankiais lemėgintų dirbtį. Pasėlys būdavo paliekamas gamtos valiai. Tačiau sėja dar nelaiduoja derliaus.

Kolektyvinių ūkių valstiečiai, kovojantieji už aukštus derlius, tą klaidingą nuomonę turi iš pagrindų paneigti ir po sėjos turi rūpintis pasėlių priežiūra.

Pasėlių priežiūros darbai stengiamasi:

a) sustiprinti bei paskatinti kultūrinių augalų augimą ir b) kovoti su piktžolėmis, ligomis, kenkėjais ir nepalankiomis meteorologinėmis sąlygomis.

Sausesniais pavasariais beveik be išimčių, atlikus sėją, naudinga pasėlius privaluoti. Paskui, praėjus kelioms dienoms, kai užlyja lietus ir susidaro pluta, akėjimas taip pat reikalingas. Toks akėjimas ne tik sutrukdavo vandens garavimą, bet ir sunaikina dygstančias piktžoles.

Antras pasėlių akėjimas vykdomas neankščiau kaip pasirodžius 3—4 lapukams, nes iki šio laiko jauni daigeliai yra labai gležni ir trapūs, ir dėl to nuo akėčių skaudžiai nukonkėja.

Bandytų duomenimis lengvose žemėse sudėję pasėliai visai neakėtini. Vidutinio sunkumo, dažnai ir sunkiose žemėse sudėjęs avių akėjimas neduoda teigiamų ir ryškių vaisių. Miežiams akėjimas yra žymiai reikalingesnis ir dažnai duoda tikresnį ir ryškesnį derliaus padidėjimą.

Sudėjęs pasėlių akėjimas atliekamas vidutinio sunkumo akėdomis, su retais, smulkiais virbalais, o taip pat specialiomis piktžolinėmis akėdomis arba zigzaginėmis akėdomis.

Žirnių ir kitų ankštinių akėjimas taip pat gali duoti gerų rezultatų, nes jie lėčiau auga ir juos labiau stebia piktžolės.

Vasariniai varpiniai jau kritiškaisiais augimo laikotarpiais nevaidina gauda pakankamai iš dirvos maisto, o todėl dygimo, krūmėjimo ir pasirušimo plaukti laikotarpiai reikalauja pasėlius patiesi papildomai, duodant jiems po 100—150 kg. superio, 80—100 kg. kalio druskos ir 60—80 kg. azoto salietros. Traškas reikia gerai susmulkinti ir išbarstyti po lieptaus, tačiau jau ant sausų augalų, nes, priešingai, trąšos gali juos apdegti. Šios gali juos apdegti. Grikių pasėlius vengti tręšti kalio druska, nes ji turi griklams kenksmingą chloro; jos vietoje duodama 600 kg. ha pelenų. Gerų vaisių duoda dirbtinės žydinčių vikrių ir rugių apdulkimo priemonės. Tuo reikalu ištempiama virvė ir žiedų aukštumoje tempiama išilgai lauko. Tuo būdu žiedai sujodinami ir geriau apsikrečia dukelėmis. Tatai daroma rytais, kol oras dar drėgnas.

Visų kultūrų, o ypač linų, labai naudingas pasėlių priežiūros darbas tai-ravėjimas. Pirmas savaitės linai labai lėtai auga. Dėl to juos gerokai aplenkia piktžolės. Piktžolės ravimos anksti, kai tik jas galima ranka suminti.

Nuo sėjos iki derliaus sudorijimo praeina gana ilgas laikotarpis, vasarinėms kultūroms 3—6 mėn. Per šį laikotarpį, iki sėjos sudarytos palankiausios augalams tarpti sąlygos vegetacijos augimo metu nuolat kinta. Taigi, pasėlių priežiūra, vien gamtos likimui palikt negalima. Ypač reikia prižiūrėti lepiąsias kultūras, kurios pačios nugebama pralenkti piktžolėmis ir kovoti su nepalankiais gamtos reiškiniais. Tinkama pasėlių priežiūra visada padidina derlių.

V. Gulbinskas

Vyr. agronomas

Pokalbį apie trimetį planą visuomeninei gyvulininkystei išvystyti

Visuomeninė gyvulininkystė turi tapti vyraujančia

Žemės ūkio artelės jėga—visuomeniniame ūkyje. Kuo plačiau vystoma artelės gamyba, tuo daugiau duoda ji prekinės produkcijos, tuo didesnės pajamos ir svaresnis kolektyvinių darbdarinių. Visuomeninis ūkis—tai pamatas, ant kurio stovi ir klesti kolektyvinė statyba.

Štai dėl ko partija ir vyriausybė nuolat moko kolektyvinius: saugokite ir plėskite visuomeninį ūkį, tai—turtinumo pagrindas.

Ši mintis išreikšta ir trimetio plane kolektyvinių ir tarybinių ūkių visuomeninei produktivumui išvystyti. Dabar, kada kolektyviniai ir tarybiniai ūkiai sėkmingai išsprendę grūdų problemą ir sukaupę jėgas naujam žingsniui į priekį, jie pajėgūs spresti gyvulininkystės problemą. Gyvulininkystės problemos išsprendimas reikią, visų pirma, žymų kolektyvinių ir tarybinių ūkių fermų gy-

vulių skaičiaus padidinimą, jų veislės pagerinimą ir produktingumo pakėlimą.

Reikia taip sutvarkyti reikala, sakoma trimetio plane, kad „visuomeninė kolektyvinių ūkių gyvulininkystė kartu su tarybinių ūkių gyvulininkyste taptų silyje vyraujančia tiek savo lyginauju svarių, tiek ir gyvulininkystės aukštos kokybės produkcijos gamyba“.

Keliai į šio uždavinio įgyvendinimą tiksliai ir aiškiai nubrėžti partijos ir vyriausybės. Kame jie glūdi? O štai kame. Jau šiemet kiekvienas kolektyvinis ūkis privalo turėti 4 prekinės fermas—turėti 4 prekinės fermas—stambių raguolių, avininkystės, kiaulininkystės, (išskyrus tuos rajonus, kur dėl būtinųjų sąlygų kiaulininkystė nesivysto) ir paukštininkystės.

Savaime suprantama, kad fermos kolektyviniuose ūkiuose turi būti stambios. Patyrimas rodo, kad smulkios gyvulininkystės fermos

nepatenkina valstybės, kolektyvinių ūkių ir pačių kolektyvinių interesų. Jos neteikia valstybei reikiamo produkto kiekio ir nepatenkina artelės visuomeninio ūkio poreikių.

Iki karo kiekvienam kolektyviniam ūkiui priklausė, nuo jo žemės ploto, buvo nustatytas apribotas gyvulių skaičiaus fermose minimumas. Šiuo metu jis jau neatitinka išaugusių laudies ūkio reikalavimų. Todėl partija ir vyriausybė pripažino būtinu naujai peržiūrėti gyvulių skaičiaus fermose minimumą ir jį žymiai padidinti.

Nuo sekantiųjų metų nustatoma tokia tvarka: jei kolektyvinis ūkis turi 4 gyvulininkystės fermas su nauju, padidintu gyvulių skaičiaus minimumu, tai mėsos, pieno ir vilnos pristatymo valstybei normos turi būti padidintos. Jei ūkis turi 3 kolektyvinių ūkių valstiečiams sumuštos 10 proc. ir, atvirkščiai, jei kolektyvinis ūkis neturės 4 fermų ir naujo gyvulių skai-

čiaus minimumo, tai šių artelių kolektyviečiams mėsos, pieno ir vilnų pristatymo valstybei normos pakeltos 10 proc.

Tokių būdu, kiekvienas kolektyvinis ūkis turi būti suinteresuotas prekiauti fermų kolektyvine ūkyje vystymu ir stiprinimu.

Trimetio plano numatytas greitas gyvulių skaičiaus ir jų produktyvumo pakėlimas. Įsžvelkite, draugai, į sekantiuosius skaičius. 1949 m. pabaigoje stambių raguolių kolektyvinių ūkių fermose turi būti ne mažiau 24 milijonų, o po dviejų metų, t.y. 1951 m. pabaigoje—34 milijonai! Dėsimt milijonų gyvulių per du metus! Tai įmanoma tik socialistinės ūkio sistemos, kolektyvinių ūkių statybos sąlygomis.

Tuo pat metu teiki žymiai padidinti gyvulių produktyvumą. 1951 m. vidutinis iš kiekvienos karvės gautino pieno kiekis visoje Tarybų Sąjungoje turi siekti 1.700—2000 kg.

Produktingumo pakėlimas reikalauja gero šerimo ir gyvulių priežiūros. Pirmiausia kolektyvinių ūkių pavyzdį reikia įvesti gyvulių

šėrimą pagal nustatytas normas, apskaičiuojant gyvulių svorį ir produktyvumą. Kaip rodo gyvulininkystės meistrai patyrimas, jau vien tai žymiai padidina gaunamo pieno kiekį.

Taip pat sparčiai augs ir kitos gyvulių rūšys. Avių skaičius šių metų pabaigoje sieks 55 milijonus, o 1951 m. pabaigoje—ne mažiau 80 milijonų. Prieauglis, kaip matome, sudarys 25 milijonus avių!

Nemažiau ryškus ir itikintų visuomeninių kiauilių ir paukščių didėjimo skaičiai.

Šie skaičiai įkvepia tarybinius žmones. Kolektyviniai ir tarybiniai ūkiai darbininkai prisilima išpareigojimą prieš laiką, įvykdyti trimetį gyvulininkystės išvystymo planą. Į kovą už kilmą išaugę milijonai žmonių. Atkakliai milijonai pasieks, kad 1951 m. gegužės 1-ą dieną su 1948 m. palyginus, pieno, sviesto, kiaušinių gamyba būtų kiaušinių gamyba kaip 4,5 karto. Bolševikų partija vadovaujant šiuo uždavinys bus įvykdytas.

Puškinas vakaras poeto vardo kolektyviniame ūkyje

Zarasų gimnazijos literatų būrelis narių, šešuoją Smalvų valsčiaus Smėlynės apylinkės A. S. Puškino vardo kolektyvinį ūkį, drauge su „Pergalės“ redakcija š. m. gegužės mėn. 8 d. minėtame kolektyviniame ūkyje surengė Puškino vakarą.

Smėlynės pradžios mokyklos salėje gausiai susirinko A. S. Puškino vardo kolektyvinio ūkio valstiečiai, jaunimas, moksleiviai. Atsilankė kolektyviečiai iš kaimyninio Latvijos TSR Ilukštės apskr. kolektyvinio ūkio. Pažymėtina, kad pastarasis kolektyvinis ūkis taip pat pavadintas A. S. Puškino vardu.

Literatų grupės vadovas J. Juknevičius atidaro vakarą, skirtingai nemirštamą A. S. Puškino atėjusių 150 gimimo metų jubiliejui pažymėti.

Su dideliu atidumu susirinkusieji išklaušė paskaitą, pasakojančią biografinį genialiojo XIX—jo amžiaus rusų tautos dainiaus ir kovotojo prieš nenekendiamą caro vienvaldystę — Aleksandro Sergejevičiaus Puškino biografiją.

1949 metais birželio mėn. 6 d. sueina 150 metų nuo didžiojo rusų poeto gimimo. Lietuvių tauta tą dieną kartu su visomis tarybų šalies tautomis minės garbingą jubiliejų poeto — ugninio patrioto, revoliucinės dekabristų kovos dainiaus.

Rusūnaisiais Didžiojo Tėvyne's karo metais draugas Stalinas minėjo Puškino vardą tarp vardų Plechanovo ir Lenino, Bielskio ir Černyševskio, Tolstojaus, Glinkos ir Čaikovskio, Gorkio ir Čechovo, Sečeno ir Pavlovo, Repino ir Surikovo, Suvorovo ir Kutuzovo.

Lietuvių tauta brangina poeto vardą, kaip brangina savo draugystę su didžiąja rusų tauta, rusų liaudimi.

Šviesios savo tautos ateities pranašas Puškinas brangus mums ir karštai mylimas tarybinė žmonių.

mas tarybinų žmonių. Puškinas yra mūsų amžininkas!

Po paskaitos įvyko meninis A. S. Puškino kūrinių skaitymas. Gimnazijos mokinė Merkytė paskaitė ištraukas iš Puškino romano „Dubrovskis“ ir komentarus apie šios knygos veikėjus.

bo žmonės šuns vietoje, patys tiek tevelkdami... „kad nuolat važinėti po savo plačius dvarus, kėlė nepabaigiamas puotas.“ (Iš „Dubrovskio“)

Lenino — Stalino 1 partijai vadovaujant, sukilusios Rusijos tautos į šipulius sudaužė vienvaldystę ir ant jos griuvėsių pastatė socializmą.

A. S. Puškinas

Kolektyviečiai klausėsi pasakojimo apie stambų carinės Rusijos dvarininką Trojekurovą, tipingą kapitalistinės santvarkos atstovą, gobšų ir žiaurų darbo žmonių išnaudotoją, nesiskaitantį su žmoniškumo įstatymais.

Ilgai siautėjo įvairūs trojekurovai, ilgai laikė jie dar-

Vietoje nuskurdusių kaimelių šiandien žydi neapėmiami tarybų šalies kolektyvinių ūkių laukai, skamba laisvo darbo daina.

Nors pažangiųjų lietuvių rašytojų pastangomis buržuazinėje Lietuvoje, nežinant reakcingųjų sluoksnių daromus žygius užkirsti ru-

sų literatūrai kelią į lietuvių liaudį, kai kurie Puškino kūriniai buvo Lietuvoje spausdinami, tačiau dirbantiesiems jie nebuvo prieinami.

Tarybų Lietuvoje A. S. Puškino kūrinių tapo prieinami plačiosioms darbo žmonių masėms, pasiekė pačius tolimiausius respublikos užkampius. Poeto veikalai lietuvių kalba išversti 70 autorių, kurių tarpe yra geriausi lietuvių poetai, kaip P. Cvirkas, L. Gira, A. Venclova ir kiti. Puškino kūrinių yra mėgiamiausioji Tarybų Lietuvos darbo žmonių literatūra.

Puškinas eilėrašius „Kalinys“, „Žiemos vakaras“ ir kitus šio vakaro metu skaitė literatūrinės grupės dalyviai L. Stacevičiūtė ir V. Davainis.

Vakaro pabaigoje žodį tarė Smėlynės A. Puškino vardo kolektyvinio ūkio pirmininkas drg. A. Jonėnas. Jis pareiškė:

—Draugai kolektyviečiai! Plačiai skamba po visą pasaulį didžiojo rusų poeto vardas. Jį brangina kiekvienas laisvės, pažangos ir kultūros šalininkas. Labiausiai A. S. Puškino vardą branginame mes, tarybiniai žemdirbiai. Mes skaitome poeto poeziją, prozą. Ar galėjom anksčiau išgirsti meninių kūrinių skaitymą? Ne! Mums, vargingiems valstiečiams ne tas buvo skirtas. Tik bolševikų partija ir tarybų valdžia, atvėrusi kelią į pastatintą ir kultūringą gyvenimą, suteikė visas sąlygas kilti kolektyvinio kaimo kultūrai — tarybinei kultūrai.

Drg. A. Jonėnas savo kalboje išreiškė viltį, kad literatūriniai vakarai jų kolektyviniame ūkyje bus dažniau rengiami.

Po vakaro žarasų kinofotografijos skyriaus kilnojamas kinas kolektyviečiams pademonstravo filmą „Partinis biuletenas“.

Su pakilia nuotaika kolektyviečiai sklistės namo, dailindamiesi patirtais įspūdžiais. A. Žalys

Mums rašo

Kada atidarys biblioteką?

Salako valsčiaus centre yra gana gausi biblioteka. Ją lanko, arba tiksliau sakant, lankė didelis skaičius moksleivių, miestelio dirbančiųjų. Dabariniu metu bibliotekos knygomis naudotis nėra galimybės — biblioteka kiekvieną dieną, kaip taisyklė, būna uždaroma. Bibliotekos vedėja drg. Rybakovienė į savo įstaigą atsilanko tik atsitiktiniais atvejais.

O ką bekalbėti apie bibliotekos vedėjos darbą su skaitytojais, knygų parodėlių organizavimą, rekomenduojamų knygų sąrašų sudarymą, skaitytojų konferencijas ir pan. Apie tai drg. Rybakovienė, matyti, neturi net mažiausio supratimo. O juk tai taip pat įeina į bibliotekos vedėjos pareigas. Bet drg. Rybakovienė ne tik kad neįduoda mėlės savo darbui, nesistengia pagyvinti kultūrinio — misioninio darbo, bet netgi ardo darbo drausmę, nesiteikia atidaryti vadovaujamos bibliotekos.

Tokia „darbo“ praktika skaitytojams jau seniai įkyrėjo. Laikas duoti suaprašti Salako bibliotekos vedėjai, kad į jos pareigas įeina reguliarus abonentinis aptarnavimas, o ne vien tik atlyginimo atsiėmimas.

A. Šileikis

Mūsų medžiagos pėdsakais

„Sparčiai vykdykime finansinį planą“

Tokio pavadinimo straipsnyje, tituluojame „Pergalės“ laikraščio № 28(324), buvo iškeltas silpnas Dusetų valsčiaus vykdomojo komiteto vadovavimas finansinio plano vykdymui.

Straipsny išskirti faktai patvirtino ir jų pašalinimui imtasi priemonių.

Prievarčios būdą išieškoti mokesčiai iš buzuinių ūkių, sudaryti nepriekinginkų sąrašai. Jiems nurašytos visos neįmokamos.

B. Juškėnas

Dusetų valsčiaus vykdomojo komiteto pirmininkas

Kolektyvinių ūkių visuomeninė nuosavybė-kolektyvinių ūkių valstiečių pasiturinčio gyvenimo pagrindas

Mūsų tarybinėje visuomenėje harmoningai derinasi visuomeniniai ir asmeniniai interesai. Visuomeninio, socialistinio ūkio augimas, tarybinės valstybės galybės augimas yra svarbiausias darbo žmonių gerovės šaltinis. Šis žmonių gerovės šaltinis, šis socialistinės santvarkos dėsnis geriausiai atsispindi ir kolektyviniuose ūkiuose, stalininiuose žemės ūkio artelėse įstatuose.

Stalininių žemės ūkio artelių įstatų pirmasis punktas skelbia, jog „Kolektyvinio ūkio kelias, socializmo kelias yra darbo valstiečiams vienintelis teisingas kelias. Artelės nariai įsipareigoja stiprinti savo artelę, sąžiningai dirbti, dalyti kolektyvinių ūkių pajamas pagal darbą, saugoti visuomeninę nuosavybę, tausti kolektyvinių ūkių turtą, tausti traktorių ir mašinų, įvesti gerą arklų priežiūrą, vykdyti savosios darbininkų ir valstiečių valstybės užduotis — ir tokiu būdu savo kolektyvinį ūkį padaryti bolševiš-

kiškį, o visus kolektyvinio ūkio valstiečius — pasiturinčius“.

Jei individualaus valstiečio medžiaginė gerovė priklauso nuo jo individualinio ūkio, tai valstiečiams susivienijus į kolektyvinius ūkius, padėtis iš pagrindų pasikeičia. Kolektyvinių ūkių išsivystymo pagrindas yra kolektyvinis darbas ir visuomeninė gamybos priemonių nuosavybė. Kolektyvinių ūkių valstiečių medžiaginė gerovė priklauso kolektyvinio ūkio, ne nuo jo asmeninio ūkio, bet nuo visuomeninio ūkio, nuo kolektyvinio ūkio visuomeninės nuosavybės augimo meninės nuosavybės augimo ir stiprėjimo. Juo stipresnis kolektyvinis ūkis, juo labiau pasituri kolektyvinio ūkio valstiečiai. Apie tai byloja ir jaunųjų Tarybų Lietuvos kolektyvinių ūkių patyrimas.

Paimkime, pavyzdžiui, Klaipėdos apskrities Priekulės valsčiaus Stalino vardo kolektyvinį ūkį (kolektyvinio ūkio pirmininkas T.

Macijauskas). Per 1948 metus tuo kolektyvinio ūkio žemės plotas padidėjo lygi 1120 hektarų. Nuimtas šimtapodinis derlius iš viso pasėlių ploto. Viršyta žiemkenčių sėjos ir rudens arimo užduotys. Kolektyviniam ūkyje sukurtas ir diena iš dienos tvirtėja gyvulininkystės fermos. Yra 109 arkliai, daugiau kaip 100 stambiųjų raguočių, tiek pat kiaulių. Pradėta įvesti bendras sodas ir organizuojamas bitininkystės ūkis.

Kolektyvinio ūkio valstiečiai rūpinasi daugini savo artelės turtą. Jie sąžiningai dirba, kaip savo akies vyzdį saugoją visuomeninį kolektyvinio ūkio turtą. Artelės pernai viena pirmųjų respublikoje įvykdė visas prievolės Tarybų valstybei.

Kolektyvinio ūkio valstiečiai gavo už darbinį apie 10 kg. grūdų, daug pinigų, daržovių, pašarų gyvuliams. Į jų namus pravažėsta elektros šviesa, radijas. Kolektyviniam ūkyje yra klubas, mokykla, biblioteka.

Arba štai kitas pavyzdys. Kai pernai pavasarį Šilutės valsčiuje pradėjo kurtis

kolektyvinis ūkis „Pirmyn“, vargingoji valstietė Antanina Kirkytė pirmoji padavė pareiškimą ją priimti į artelę. Kolektyviniame ūkyje Kirkytė darbuojasi sąžiningai. Ji suprato, jog įstoja į kolektyvinį ūkį, jos medžiaginė padėtis priklauso nuo to, kiek kolektyvinis ūkis pasės, kokį gaus derlių, kokias pajamas gaus gyvulininkystės fermos. Ir Antanina Kirkytė visas savo jėgas ir gabumus aukoją kolektyviniam ūkiui stiprinti bei jo visuomeninę nuosavybę padidinti. Praėjusiais metais ji arė, akėjo, sėjo. Darbo labai kruopščiai. Kolektyvinio ūkio valdība paskyrė ją kiaušinė. Kirkytė ir čia patiesio kolektyvinio ūkio valstiečių patikėjimą. Kolektyvinio ūkio kiaušinių ferma auga diena iš dienos.

Kirkytės sąžiningas darbas trejopai atlygintas. Kolektyvinis ūkis aprūpino Kirkytę butu buvusio buožės name, padėjo įsigyti karvę, paršuką. Už išdirbtus darbdienius Kirkytė gavo 120 padų duonos, daug pinigų, 16 kilogramų cukraus, kitus produktus.

Visi sąžiningai dirbantiesiems „Pirmyn“ žemės ūkio artelės valstiečiai taip pat gyvena pasiturinčiai ir kultūringai.

Iš to matyti, jog kolektyvinių ūkių bei tarybinės valstybės interesus kolektyvinių ūkių valstiečiai priivalo statyti aukščiau savo asmeninių interesų, jog kolektyvinio ūkio valstiečių pasiturinčio gyvenimo pagrindas yra kolektyvinio ūkio visuomeninė nuosavybė.

1939 metais bolševikų partijos Centro Komitetas ir TSRS Liaudies Komisarų Taryba priėmė nutarimą „Dėl priemonių kolektyvinių ūkių žemei apsaugoti nuo išgruobymo“, kurio tikslas buvo sustiprinti kolektyvinių ūkių visuomeninę nuosavybę ir apsaugoti ją nuo visokių pasikėsimų. 1946 m. rugsėjo 16 d. buvo priimtas Ministrų Tarybos ir VKP(b) CK nutarimas „Dėl priemonių žemės ūkio artelės įstatų lauzymams likviduoti kolektyviniuose ūkiuose“, kuris taip pat siekia sustiprinti žemės ūkio artelių visuomeninį ūkį.

(Nukelta 14 pusl.)

TSRS, JAV, Didžiosios Britanijos ir Prancūzijos komunikatas Vokietijos klausimais

Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjungos, Prancūzijos, Jungtinės Karalystės ir Jungtinės Valstybės vyriausybės pasiekė tokį susitarimą:

1. Visi apribojimai, nustatyti nuo 1948 m. kovo mėn. 1 d. TSRS vyriausybės ryšių, transporto ir prekybos srityje tarp Berlyno ir Vokietijos vakarinių zonų ir tarp rytinės zonos ir vakarinių zonų bus panaikinti šių metų gegužės mėn. 12 d.

2. Visi apribojimai, nustatyti nuo kovo 1 d. Prancūzijos, Jungtinės Karalystės ir Jungtinės Valstybės

vyriausybių ar bet kurios iš jų ryšių, transporto ir prekybos srityje tarp Berlyno ir rytinės zonos ir tarp Vokietijos vakarinių zonų ir rytinės zonos bus taip pat panaikinti šių metų gegužės mėn. 12 d.

3. Po 11 dienų panaikinus apribojimus, minėtus 1 ir 2 p. p., bent, 1949 m. gegužės 23 d., Paryžiuje bus suaukta Užsienio Reikalų Ministrų Tarybos sesija apšvarstyti klausimams dėl Vokietijos ir problemoms, kylančioms iš padėties Berlyne, tame tarpe ir klausimui dėl valiutos Berlyne.

Italijos vyriausybė mėgina sukludyti parašų rinkimą liaudies petičijai prieš Atlanto paklą

ROMA, V. 3. (TASS). Sėkminga kampanija parašams rinkti liaudies petičijai prieš Atlanto pakto ratifikavimą sukėlė vyriausybinių valdžios organų represines priemonės. Mėginama sužlugdyti tą iniciatyvą ir įbauginti gyventojus, Milano policijos valdžia paskelbė specialią „ispėjimą“, draudžiantį Milano provinciniam „liaudies petičijos komitetui“ rinkti parašus viešose vietose ir žmonėse tuo pretekstu, esą, tai „veikią netiesioginį ir neleistą piliečių politinių įsitikinimų žondavimą“.

Analogiškus „ispėjimus“ paskelbė policijos valdybos Florencijoje, Sienoje, Bolonijoje ir kituose miestuose.

Vyriausybės oficiozas — laikraštis „Mesandžero“ praneša, kad tu priemonių imtasi remiantis specialiu įsakymu, kurį visiems prefektams išsiuntinėjo vidaus reikalų ministerija. Laikraštis pranešiamas, vidaus reikalų ministras mano, jog parašai petičijoms gali būti renkami tik politinių partijų patalpose.

Gegužės 2 d. Milano įvyko provincinio „liaudies petičijos komiteto“ posėdis, kuriame dalyvavo rajoninių ir gamyklinių komitetų atstovai. Buvo nutarta toliau

rinkti parašus, nepaisant policijos valdybos „ispėjimų“, nepaisant „ispėjimų“ atskiriems asmenims bei organizacijoms. Komitetas nusuntė respublikos prezidentui protesto telegramą.

Laikraštis „Unita“ pabrėžia, kad policijos organų neteisėti veiksmai paaiškina, mi vyriausybės baime prieš liaudies petičijos paslėkimą. Laikraštis pranešimu, daugelyje įmonių darbo, žmonės visi ligi vieno pasirašė petičija. Kampanija petičijai remti įgijo itin platų mastą Milane, Turine, Bolonijoje, Venecijoje, Genujoje ir visuose Taskanos centruose. Kai kuriuose Livorno miesto rajonuose petičija pasirašė 90 proc. gyventojų. Daugybė parašų buvo surinkta Gegužės Pirmosios demonstracijos metu. Parašai taip pat sėkmingai renkami Abruci srityje ir šalies pietuose, ypač Apulijoje.

Abelino mieste policininkai gavo įsakymą uždrausti parašų rinkimą petičijai. Bileje miestų policija griežtai individualaus įbauginimo priemonių, kad priverstų piliečius nesirašyti po petičiją. (ELTA).

Kolektyvinių ūkių visuomeninė nuosavybė-kolektyvinių ūkių valstiečių pasiturinčio gyvenimo pagrindas

(A. teltaiš 3 pusl.)

Didelį dėmesį respublikos kolektyvinių ūkių visuomeninės nuosavybės stiprinimui paskyrė Lietuvos KP(b) VI suvažiavimas. Suvažiavimo rezoliucijoje nurodyta, jog „Partiniai, tarybiniai ir žemės ūkio organai privalo užtikrinti griežtą žemės ūkio atelės įstatų vykdymą ir visokeriopą kolektyvinių ūkių visuomeninio ūkio stiprinimą“. Suvažiavimas nurodė toliau, jog reikia „laikyti vykdyti, sutinkamai su Žemės ūkio atelės įstatais, žemės telkimą į vieną masvą, gyvulių su pašarais, žemės ūkio inventoriaus, ūkinių pastatų visuomeninio, sėklų suplymą, organizuoti griežtą kolektyvinių ūkių visuomeninės nuosavybės apsaugą bei apsaugą, užkirsti kelią bet kuriems pasiskėsimams ir kolektyvinio ūkio turta“.

Bolševikų partija ir Tarybų valdžia daro viską tam,

kad visi kolektyvinių ūkių valstiečiai gyventų pasiturinčiai ir kultūringai.

„Tam reikalinga dabar tik viena, — sakė draugas Stalinas pirmame Visasąjunginiame kolektyvinių ūkių valstiečių spartuolių suvažiavime, — sąžiningai dirbti, dalyti kolektyvinių ūkių pajamas pagal darbą, saugoti kolektyvinių ūkių turta, saugoti traktorius ir mašinas, įvesti gerą arklių priežiūrą, vykdyti įsų darbininkų ir valstiečių valstybės užduotis, stiprinti kolektyvinius ūkius ir mesti lauk iš kolektyvinių ūkių prasiskverbusių buožės bei buožų pakalikų“.

Griežtame mūsų valdo bei mokytojo draugo Stalino nurodymų vykdyme — kolektyvinio ūkio santvarkos tvirtumo ir kolektyvinių ūkių valstiečių pasiturinčio gyvenimo laidas.

J. Vyšniauskas

Prieš Atlanto paklą

Antverpeno dokininkų streikas

BRUSELIS, V. 3 d. (TASS). Antverpeno dokininkai, protestuodami prieš Belgijos parlamento ketinimą ratifikuoti Atlanto paklą, paskelbė 48 valandų streiką.

Spaudos pranešimais, streike dalyvauja ne tik dokininkai — Belgijos visuotinės darbo žmonių federacijos profesinų sąjungų nariai,

bet taip pat dokininkai — krikščioniškųjų profesinų sąjungų nariai. Profesinės sąjungos paragino Roterdamo dokininkus nutraukti solidarumo ženklą darbą laivuose, kurie paprastai plaukia į Antverpeną. Visi darbo jėgos samdos biural Antverpeno nuste uždaryti. Uosto darbas sustojo. (ELTA).

Padėtis Bolivijoje

NIJORKAS, V. 3 d. (TASS). Junaited Pres agentaro korespondento pranešimu iš La-Paso (Bolivija), po Gegužės Pirmąją įvykusių susidurimų tarp grupių, remiančių vyriausybę, ir antivyriausybinių grupių, per kuriuos buvo užmušti 5 ir sužeisti 63 žmonės, Bolivijos vyriausybė paskelbė šalyje karo stovį. Gatvėse pastatytos stiprios policijos sargybos. Vyriausybė per-

vedė į karinės visą La-Paso įgulos kariuomenę ir išskvietė į miestą artilerijos pulką vietinėms karinėms dalims sustiprinti.

Vyriausybė paskelbė gegužės 2 dieną „poilsio dieną“ ryšium su tuo, kad profsąjungų lyderiai, protestuodami prieš Gegužės Pirmosios demonstracijų uždraudimą, paragino paskelbti 24 valandų streiką. (ELTA).

Iš užsienio gyvenimo

„Boso“ Makfilio šeimelė

Amerikos miestas Choboukn (Nju-Džersi štatas) kurį laiką valdė kaip nuosavą tėvonią tulas Bernai-das Makfilis — vietos demokratinės partijos „bosas“. Jo brolis Edvardas ir brolyčiai Dennis ir Edvardas — jaunasis vadovavo miesto policijai. Brolyčiai Tomas ir Dženis — mokyklų ir kelių inspektorius pareigas. Brolyčiai Doloresa ir Elena buvo: viena — mokyklų žinybos valdininkė, kita — medicinos įstaigų globoja.

Kių Makfilio giminaičių vyrai užėmė įvairias šiltes vietas, pradedant prekybos agentu ir baigiant vandentiekio inspektoriumi.

Taip, pilnam plačiosios Makfilio šeimos malonumui, miestas ilgą laiką — 22 metus buvo vaidomas nepajudinamais šeimyniškuoju savųjų protegavimo pradais. Visai, savaime aišku, privedė prie pilnutinio miesto Choboukn ūkio surimo. Šiame mieste priskaitoma 50 tūkstančių gyventojų. Vandentiekio ir kanalizacijos sistemos genda. Beveik trečdalis vandens, teikiama miestui, dingsta be naudos dėl surūdijusių vamzdžių. Mokyklų patalpos užsiėmimams netin-

kamos, pavojingos gaisro atveju. Užtat Makfilio rūpesčiu nedideliame Choboukn mieste gyvuoja daugiau kaip du šimtai kabakų ir kitokių linksmy „įstaigų“.

Firma, užsiimanti miesto apvalynų, šiukšlių išvežimu, naudojasi atvira arkliniais vežimais. Tokios rūšies „technikos“ stiliškimas Makfilio nei kiek nejudina, nes ta firma priklauso jam ir neša solidžias pajamas.

Pavyzdys Makfilio, nepripažįstančio skirtumo tarp visuomeninio kišenius ir plačių savo šeimos kišenų, pasirodė užkrečiančiu. Miesto įstaigų etatui išsiptė valdininkų giminaičių, pažįtamų ir kitokių išlaikytinių sąskaiton. Trys miesto sanitarijos inspektoriai per visus metus tiek rūpinosi visuomenės nauda, kad registravo... šunis, priklausančius miesto gyventojams, tuo metu, kai mirtingumas Choboukn'e 21 procento aukštesnis, kaip kitoje Nju-Džersi štato dalyje, vaikų mirtingumas ten aukštesnis 50 — čia procentų, o mirtingumas nuo džiovos — 105 procentais.

Tokie „boso“ Makfilio ir jo garbingos šeimos darbų vaisiai. „Ogoniok“

Šarlatanų karalystė

Amerikos psichologijos asociacija 1948 metų ataskaitoje skelbia pavoju dėl 25 — tūkstantinės „psichologų“ ir „psichiatrų“ armijos, taip sakant, burtininkų ir chiro-mantų, privisusių visoje šalyje. Šie žmonės, sakoma ataskaitoje, apgaudinėja gyventojus visokiomis manipuliacijomis.

Vienas iš „psichologų“, darbuojasis viduriniuose vakariniuose štatuose, „gydo“ pacientus, greitai tardamas beprasmiškus žodinius garsumus ir trūkėdamasis, tartum gyvatės įkastas. Kitas, vardu Erkin Kroll, duoda seansus, improvizuodamas pašnekesius su dvasiomis didžiųjų praeities žmonių, kentėjusių nuo įvairių ligų. Išstodamas tarpe asmenų, norinčių atsikratyti nuo girtuokliavimo, šis apgaudinėja „išsąaukia“ patarėjais, dvasias „butlegerių

tai yra kontrabandininkų, „sausiojo įstatymo“ metu prekiavusių spiritiniais gėrimais.

Hierarchinėse, mokyty „šarlatanų“ pakopose Erskin Kroll užima aukštą vietą. Tą liudija kad ir toks faktas, jog Erskin Kroll vienoje radijo stočių turi asmeninę radijo programą — keturis kartus savaitėje po penkiolika minučių, — kurią jis panaudoja begėdiškai savo „metodo“ reklamai.

Savaime suprantama, nuo šių nesąmonių ne tik nepagyja ligoniai, bet ir sveiki žmonės susserga nervų pakrikimu. Už tai patys „psichologai“, kaip matosi iš asociacijos ataskaitos, kasmet prisimeldžia nemažiau, kaip 375 milijonų dolerių. „Ogoniok“

Skaito knygas

Dusetų valstiečių jaunimas bei kolektyvinių ūkių valstiečiai domisi tarybine knyga. Dusetų bibliotekoje, vadovaujamoje darbuotojų ir tvarkingo vedėjo komjaunuolio drg. Antonovo, yra 200 skaitytųjų, kurių dauguma — valstiečių jaunimas ir kolektyvinių ūkių valstiečiai. Jų mėgiamiausios knygos — Gorkio, Solochovo, Ostrovskio, Fiediejevo ir kitų tarybinių rašytojų knygos. Didelis knygų mėgėjas — Pabalnės kaimo valstietis Domas Gaulia, 65 metų amžiaus senukas. Jis yra perskaitęs beveik visas minėtos bibliotekos knygas. D. Gaulia savo namuose turi taip pat nemažą tarybines literatūros knygynėlį. Būnbilų kaimo kolektyvinio ūkio „Artojas“ valstietė A. Bikaitė, jaunuoliai J. Jurksis, S. Matukas, Ig. Kuzma, A. Ragėnas, Vyt. Rimšis ir kiti yra perskaitę daug tarybinių rašytojų knygų.

D. Čepukas

Sportas

Sachmatų turnyras

Šiomis dienomis Antalieptės progimnazijos patalpose įvyko draugiškos tarpusavio Sachmatų rungtynės tarp Antalieptės progimnazijos ir Zarasų gimnazijos komandų. Rungtynėse dalyvavo po 4 geriausius šachmatininkus iš abiejų pusių. Rungtynės baigėsi minimalia vieno taško persvara Zarasų gimnazijos naudai. Geriausiai pasirodė Antalieptės progimnazijos mokinys Matulis, laimėjęs abi partijas, ir Zarasų gimnazijos mokinys Zelinskas, vieną partiją laimėjęs, o antrą sužaidęs lygiomis.

V. Martėnas

Pirmosios futbolo rungtynės

Š. m. gegužės mėn. 8 d. Zarasų miesto stadione įvyko draugiškos futbolo rungtynės tarp Zarasų gimnazijos ir rusų progimnazijos futbolo komandų.

Jau pačioje žaidimo pradžioje rusų progimnazijos futbolininkai pradeda pulti; tačiau gimnazijos komanda greitai perima iniciatyvą. 20 — je žaidimo minutėje gimnazijos komandos centro puolėjas Kononovas, gavęs kamuolį, siunčia jį kairiajam Jarmalaukui, kuris stipriu smūgiu iškėlia kamuolį ties vartais ir, pribėgęs dešiniojo sparno puolėjas Juknevičius, galva nukreipia kamuolį į vartus. Pasekė 1:0 gimnazijos naudai pirmas puslaikis baigiasi. Antrajame puslaikyje rusų progimnazijos komanda pradeda atakuoti savo varžovų vartus. Pagaliau progimnazijos komandos centro puolėjas Škallovas gražiai susipasuoja su kairiojoju Sucho-rukovu ir pasiunčia kamuolį į tinklą. Rezultatas — 1:1. Gimnazijos komanda vėl pradeda pulti. Nors jų puolime dar buvo aiškus tikslensių pasuočių trūkumas, tačiau puolimo tempas šį trūkumą išlygina. Paskutinės žaidimo minutės gimnazijos komandos centrinis Kononovas muša prieštari baidinį ir kamuolys atsiduria tinkle. Rezultatas 2:1 gimnazijos naudai rungtynės baigėsi.

D. Garnys

Redakcine kolegija